

ÉLMÉNYEK, NYARALÁS, TANULÁS - 1 HÉT TABOROZÁS ERDEI ISKOLÁBAN NEKED ÉS AZ EGÉSZ OSZTÁLYNAK, INGYEN!

Az idén 15 éves Auchan Magyarország Kft. a miskolci Szimbiózis Alapítvány segítségével pályázatot hirdet 5-6. osztályos tanulóknak.

Ha Te 10, 11 vagy 12 éves vagy, és osztálytársaiddal és tanáraiddal szeretnél egy felejthetetlen hetet tölteni a Szimbiózis Alapítvány Baráthegyi-majorságában, akkor készíts az osztálytársaiddal illusztrációkat a mellékelt meséhez és pályázzatok! A vörösbegyőről szóló mese azért nőtt a szívünkhöz, mert az Auchan logójában is a vörösbegy jelenik meg.

SZIMBIÓZIS RAJZPÁLYÁZAT

A PÁLYÁZAT BEADÁSÁNAK MÓDJA

A rajzokat 2013. április 2. és április 23. között tudod feltölteni az Auchan Magyarország Kft. Facebook oldalán elhelyezett Erdei Iskola alkalmazáson keresztül.

A weboldal címe: www.facebook.com/AuchanMagyarország

A beérkezett pályaművek moderálása után a rajzokra rögtön szavazni lehet az alkalmazásban. Minél előbb pályázol, annál többen látják a munkádat, tudnak szavazni rá, így módon növelve annak esélyét, hogy Te és az osztályod nyerjen.

Pályázni lehet bármilyen technikával készült saját színes rajzzal, festménnyel, grafikával, rajzfilm-tervvel, melyet lefotózva, vagy beszkenelve lehet feltölteni az alkalmazásba. A pályamunka lehet a Te saját műved, vagy az osztály, csoport közös munkája.

A rajzod megjelenését követően nincs más dolgod, minthogy biztass mindenkit arra, hogy nézze meg és szavazzon a Te rajzodra, a Ti rajzotokra!

A NYERTES PÁLYÁZÓ

S mi lesz a győztesek jutalma? Az öt legtöbb szavazatot kapott pályamű büszke tulajdonosa elviheti az osztályát és kísérő tanárait május, június, vagy szeptember hónapban egy egyhetes, erdei iskolai kalandra. A Baráthegyi-majorság öko-parkjában szélkerék húzza fel a vizet a kútból, a kerti tó mellett istálló (kecske, szamár, ló, sertés, baromfi) és manufaktúra található, ahol fogycsinosítással élők és megváltozott munkaképességűek készítenek kézműves termékeket az erdei iskola résztvevőivel. Pályázzatok, hogy betekintést nyerhessetek a majorság életébe és részt vehessetek a kézműves foglalkozásokon, kirándulásokon!

PÁLYÁZAT IDEJE

A pályaművek feltöltésének ideje: 2013.04.02 – 2013.04.23.

Eredményhirdetés: 2013.04.25.

A nyerteseket a regisztráció során megadott e-mail címen értesítjük ki. A nyertesek listáját az Auchan Magyarország Kft. Facebook oldalán publikáljuk.

A nyertesek a Szimbiózis Alapítvány képviselőivel közvetlenül egyeztetnek időpontot, tőlük kapnak tájékoztatást az oda- illetve hazautazás részleteiről is.

Auchan

A vörösbegy

(Szentkúti Márta, Irene Johanson történeteinek felhasználásával)

Volt egyszer réges-régen valahol egy sűrű, sötét erdő. Annak a sűrű, sötét erdőnek a közepén volt egy kerek tisztás. Azon a tisztáson egy tavasszal kinyílt egymás mellett három hosszúkás levelű, nagyszirmú krókusz: egy sötétlila, egy fehér és egy sárga.

Arra repült egy fehér káposztalepke és megcsodálta őket:

- De szépek vagytok így hárman együtt! Hogy kerültetek ide?
- Én azért virítok itt fehéren, hogy megmutassam az embereknek, milyen a fény, ha lejön a Földre – szólt az első virág.
- Én azért virítok itt sötétlilán, hogy megmutassam az embereknek, milyen a sötétség, ha lejön a Földre – mondta a második virág.
- Én pedig – mosolygott a sárga virág – azért nyíltam ki itt, hogy megmutassam az embereknek, hogy milyen az, amikor a fény legyőzi a Földön a sötétséget.

A lepke még szeretett volna beszélgetni a virágokkal, de hirtelen sötétség borult a tisztásra, és vészjóslóan megdördült az ég. A lepke ijedten repült biztos menedékbe. Pár pillanat múlva kitört a vihar. Szakadt a jeges eső, tombolt, sivített a fák között a szél, dörgött az ég, cikáztak a mennykövek. Az egyik villám egyenesen belecsapott a sárga virág kelyhébe. A vihar, amilyen gyorsan jött, olyan hamar el is múlt. A fűszálak kiegyenesedtek, a falevelek vizesen csillogtak a napfényben, az állatok előmerészkedtek a rejtekhelyükről, csak a sárga virág feküdt derékba tört szárral a földön.

- Jaj, próbálj felegyenesedni!- mondták neki a társai- különben ki mutatja meg az embereknek, hogy milyen az, amikor itt a Földön legyőzi a fény a sötétséget?

De a sárga virág nem tudott megmozdulni. Hamar terjedt a hír az erdőben, egy-kettőre megtudta mindenki, hogy beteg a sárga virág. És mindenki szeretett volna segíteni rajta, hogy legyen, aki megmutatja az embereknek, milyen az, ha a fény legyőzi a sötétséget itt a Földön.

Egy mókus ugrott ki a tisztásra, egyenesen a sárga virág felé tartott. Valamit szorongatott a mancsában.

- Nézd csak, hoztam neked egy fenyőtűt. Talán ezzel újra ki lehet egyenesíteni a száradat.
- De hiába próbálta: a fenyőtűvel nem lehetett kiegyesíteni a virágot.

Egy süni kocogott a tisztásra.

- Tessék, adok egy tüskét a hátamról. Talán ezzel ki lehet egyenesíteni a száradat.

De sajnos a süntüske sem segített.

- Csak egy dolog gyógyíthat meg engem- lehelte a virág-ha valaki hoz egy napsugarat és a kelyhemen keresztül beletűzi a száramba.

Nosza, szaladt az erdő összes állata, és valamennyi madarat odahívták a tisztásra. Talán közülük valaki tud hozni egy napsugarat.

Először a pacsirta indult el, aki mindig szédítő magasságokba repül föl. Nézték, nézték a madarak, ameddig látták, aztán vártak. De a pacsirta dolgavégezetlenül tért vissza.

- Túl messze van – mondta- nem bírja a szárnyam.

Bólogattak a madarak: ekkora szárnyal tényleg nem lehet túl messzire röpködni. De talán ha a sas megpróbálná.....

- Jó- mondta a sas – indulok. Hatalmas szárny árnyékába borította fél tisztást. Három nap, három éjszaka vártak rá a madarak a tisztáson. Akkor megjelent a sas, de inkább zuhant, mint repült.

- Nem – mondta - túl messze van. Ha én nem tudtam megjárni az utat, másnak sem fog sikerülni. A madarak lehajtották a fejüket.

Egy kicsi szürke madár, akinek még neve sem volt, ezt gondolta magában:

„Kell, hogy legyen valaki, aki megmutatja az embernek, milyen az, ha a fény legyőzi a sötétséget a Földön.”

- Én lehozok egy napsugarat!

- Te? – nevettek a madarak- Éppen te? Ha a sasnak nem sikerült? Hiszen te még a pacsirtánál is kisebb vagy!

De a kismadár nem törődött a gúnyolódással. Csak a sárga virágot látta maga előtt és repült, repült egyenesen a Nap felé. Már úgy érezte, nem fogja bírni a szárnya, de nem akart visszafordulni, mindig a törött szárú virágra gondolt.

És egyszer csak odaért a Naphoz. Csőrébe vett egy sugarat és máris indult vissza. A napsugár melegítette, sőt később már égette a begyét. Szárnya fájt a fáradságtól. De csak repült, repült hazafelé, szorította csőrében a napsugarat.

Hét nap, hét éjszaka telt el, mire a kismadár visszaért a tisztásra. Nem várta senki, csak három virág volt ott, azok is aludtak. A kismadár óvatosan a sárga kehelybe csúsztatta a napsugarat, s ahogy a napsugár végigcsúszott a virág szárában, a virág azonnal fölegyenesedett, szebben tündöklött, mint valaha.

- Mégiscsak lesz, aki megmutatja az embereknek, milyen az, ha a fény legyőzi a sötétséget a Földön – örült a kismadár, pedig sajnált a begye.

Meg is maradt a napsugár-égette nyom a szürke kismadáron: ő lett a vörösbegy.